

Svajonų
ROMANAI

Aistra

Knygute.lt

KAT CANTRELL

Aistringas sandoris

2019 sausis-kovas

VIENINTELIAI IR NEPAKARTOJAMI

Kat Cantrell
(Ketė Kentrel)

**AISTRINGAS
SANDORIS**

Trijų knygų serija
***„Vieninteliai
ir nepakartojami“***
Pirma knyga

Versta iš Kat Cantrell,
Best Friend Bride, 2017
© Kat Cantrell, 2017

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Miglė Puzarienė, vertimas iš anglų kalbos, 2018
© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016
© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka
© „Svajonių knygos“, 2019

ISBN 978-609-03-0451-8

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2019

Tai buvo vienintelė proga, kai ji turėjo teisę šitą vyrą paliesti lūpomis, ir tikrai ja pasinaudos.

Ji ištiesė rankas, prispaudė delnus prie Džono švarko atvartų ir visi aplinkui buvę žmonės išnyko. Jis palinko ir viena ranka suėmęs kilstelėjo jos smakrą. Vyro šiluma nubėgo jos oda ir atgaivino, lūpoms susilietus jos smegenys liovėsi veikusios.

Staiga to nebeužteko ir Vivė prisiglaudė trokšdama daugiau. Jo lūpos tiko tobulai, bučinys pagilėjo – o taip, būtent...

Paragavus Džono bučinio, jos susižavėjimas sprogo tūkstančiais šukelių. Tas mielas, saugus žavesys, kurį ji tikėjosi lengvai suvaldyti, staiga kibo aštriais dantimis ir karščiu pervėrė pačią jos šerdį. Prasivėrė kita pojūčių pusė ir tarsi gundydama leido pažvelgti, kaip neįtikima būtų, jei Džonas nesustotų.

Tačiau jis sustojo ir taip staiga atsitraukė atbulas, kad Vivė vos neužvirto ant jo, tačiau vyras ramiai sulaukė ją už alkūnės... Nors pats nė iš tolo neatrodė ramus, akys buvo paslaptingos, degė liepsna, kokios ji niekada anksčiau nebuvo mačiusi.

1

Džonas Kimas laikė save nuolankiu, bet net ir jį iš vėžių išmušė planas, kurį išgirdo iš protingiausio pažįstamo žmogaus – senelio. Užuo vedęs San, mielą merginą iš vienos žymiausių Korėjos šeimų, senelio išrinktą nuotaką, jis pasipiršo Vivjenai Doson. Ji irgi miela, be to, Džono draugė, o dar svarbiau – ja galima pasitikėti, ji atėjus laikui nesiginčydamą anuliuos santuoką.

Vivė nuostabi ne tik dėl to, kad sutiko su tokiu beprotišku sumanymu, ji dar kepa nuostabius keksiukus. Vieni privalumai.

Jis tikrai galėjo apsieiti be bernvakario. Ne Džono stilius.

Bent jau striptizo šokėjų nesimato. Kol kas.

Džonas su dviem geriausiais draugais šį rytą atskrido į Las Vegasą. Nors nuodėmių mieste iki šiol nebuvo lankęsis, neabejojo, kad neilgai trukus butas bus pilnas pusnuogių merginų. Kas gali dar labiau suerzinti? Nebent santuoka su San. Tai jau katastrofa, ir ne tik dėl to, kad nuotaka jam buvo parinkta. San – tikra nelaimė, tik ir lauk, kol kas nors atsitiks, bet tai atsitinka kam nors kitam. Džonas rytoj veda

Vivę, o tai didžiausia paslauga, kokią jam kada nors yra padaręs draugas.

- Tikrai nesigaili? - paklausė Vorenas, su trenksmu iššovęs šampaną.

Dar viena bernvakario tradicija, kurios Džonas mielai būtų išvengęs, bet bičiuliai, net ir puikiai žinodami, kad jis augo ypatingai konservatyvioje šeimoje, būtų tik išsijuokę ir erzinę. Džonui būtina atsipalaiduoti. Senelis laikėsi daugybės tradicinių nuostatų, kaip turi elgtis viršininkas, o Džonas tuo darbu rizikuoti negali - tik ne dabar. Be to, turėti padorumo - nieko blogo.

- Ko būtent? - atsigręžė Džonas. - Bernvakario ar to, kad pasikviečiau jus, idiotus?

Hendriksas, antrasis idiotas, nusišiepė ir iš Voreno paėmė taurę šampano.

- Negali tuoktis be bernvakario vakarėlio. Būtų labai liūdna.

- Vestuvės netikros. Todėl ir tradicijų laikytis nebūtina.

Vorenas tik galvą papurtė.

- Vestuvės tikros. Vėdi moterį norėdamas išvengti kitos moters. Todėl atsakyk: ar tai tikrai vienintelė išeitis? Nesuprantu, kodėl negali tiesiog pasakyti seneliui *dėkui, bet ne*. Nesil-

eisk jo varinėjamas.

Kaip tik dėl to jie ginčijasi jau dvi savaites. Senelis tvirtai tebelaiiko Kimų imperijos valdžias. Korėjoje. Jei Džonas nori turėti vilties, kad senelis perduos valdžią jam, leis perkelti centrinį biurą į Šiaurės Karoliną, privalo elgtis apdairiai. Vesdamas merginą iš galingos korėjiečių šeimos tik sutvirtintų ryšius su šalimi, kurios nelaiko namais.

- Gerbiu vyresniusius, - Džonas ramiai priminė Voreniui. - Gerbiu ir tai, kad San ir mano seneliai yra draugai visą gyvenimą. Negaliu jos demaskuoti ir rizikuoti viską sugriauti.

San nekantravo ištekėti už Džono. Ji turėjo gana nepatogią paslaptį - meilužį, kurio nenorėjo niekam atskleisti, todėl įsitvėrė minties apie sutuoktinį, padėsiantį užmaskuoti romaną. Tuo tarpu jų seneliai nesiliovė postringavę apie verslo susiliejamą abi šeimas sujungus santuokai.

Džonas dalyvauti sandėryje nenorėjo. Geriau jau išspręst problemą savaip. Jei bus vedęs, niekas nesitikės, kad vykdys senelių susitarimą. Kompanijoms susiliejus, jie su Vive galės santuoką anuliuoti, o Džono principingumas liks nesugadintas.

Sumanymas nuostabus. Vivė – nuostabiau-
sias jo paįįstamas įmogus visoje Įemėje, nes
sutiko gelbėti jo sėdynę, kad nenudegtų šito-
kiame sandėryje. Rytoj jiedu ištars keletą įo-
dįių, pasirašys dokumentus ir bum. Daugiau
jokių problemų.

– Gal jūs, vaikinai, pasidžiaukite gavę kelionę
į Vegasą ir užčiaupkite burnas? – pasiūlė Džo-
nas ir susidaužė taurėmis su abiem vyrais, su
kuriais draugystė užsimezgė dar pirmame Du-
ko universiteto kurse.

Džonas Kimas, Hendriksas Harisas ir Vorenas
Geringeris buvo paskirti į vieną projektą kartu
su Markusu Pavelu ir netrukus tapo draugais.
Keturi jaunuoliai drauge iškrėtė nemažai šu-
nybių – daugelį jų Džonas tik stebėjo iš užribio
– ir paremdavo vienas kitą užgriuvus bet ko-
kiems sunkumams. O tada Markusas stačia
galva paniro į meilę sporto komandos šokėjai,
kuri į jo jausmus neatsiliepė. Tos istorijos pa-
sėkmės tebeveikia tris išgyvenusius ketvertu-
ko narius.

– Negalime. Juk uždraudei striptizo šokėjas, –
suurzgė Hendriksas ir, galima sakyti, vienu
gurkšniu išmaukė šampaną. – Kokia prasmė
rengti vakarėlį Las Vegase, jei neketini pasi-
naudoti visais jo teikiamaiais malonumais?

Džonas išpūtė akis.

- Argi Rolyje neturi visos rikiuotės moterų, kurios vien pirštu pamojus apsinuogintų?

- Turiu, bet visas jau mačiau, - pamerkęs akį ginčijosi Hendriksas. - Yra tūkstančiai moterų, į kurių krūtis mielai paganyčiau akis, bet namuose privalau elgtis nepriekaištingai. Tai, kas įvyks Vegase, juk nepadarys įtakos mano mamos rinkimų kampanijai, ar ne?

Hendrikso mama pretendavo į Šiaurės Karolinos gubernatoriaus postą ir privertė sūnų prisiekti ant krūvos Biblijų, kad jis nepadarys nieko, kas sumažintų jos galimybes laimėti. Hendriksui teko visiškai atsisakyti viešojo gyvenimo, todėl dabar juto jo trūkumą. Kol kas nepasireiškė jo keistas gebėjimas pakliūti į nuotraukas su menkai apsirengusiomis moterimis, bet skaistybės įžadų laikas vos prasidėjo, todėl panorėjęs jis dar tikrai atrastų progų sukelti skandalą.

- Gal galėtume pagalvoti apie dabartinius reikalus? - pasiūlė Vorenas ir ranka persibraukęs garbanotus rudus plaukus atsisėdo ant sofutės dviem, stovinčios prie stiklinės sienos apartamentuose, kuriuos vyrai išsinuomojo viršutiniame *Arijos* aukšte. Šešiasdešimčia aukštų žemiau svaiginamai spindėjo Las Vega-

so žiburiai.

- Kokius?

Vorenas pamojo taure į Džoną.

- Tu vedi. Nepaisai priesaikos.

Priesaika.

Komandos šokėja taip iškankino Markusą, kad šis pamažu geso, kol galų gale nusprendė kartą ir visiems laikams užbaigti savo kančias. Po jo mirties trys bičiuliai prisiekė daugiau niekada neleisti meilei taip jų sugniuždyti, kaip ji sugniuždė Markusą. Prisiminę priesaiką visi surimtėjo.

- Baik, vaikine, priesaika šventa, - susiraukė Džonas. - Be to, mes niekada neprisiekėme visą gyvenimą likti viengungiai. Tik kad nesil-eisime taip nusmukdomi moterų. Problema ne santuoka, o meilė.

Kartą per metus metę visus darbus jie vieną vakarą praleidžia kartu ir taip pagerbia išėju-sio draugo atminimą. Tai ir pagarba susitari-mui, ir jo įtvirtinimas. Nepaprastai skausminga nelaimė juos visus paveikė skirtingai, bet nie-kas neimtų ginčytis, kad Vorenas kambario draugo mirtį išgyveno sunkiau nei kas kitas, jei neįskaičiuosime Markuso motinos.

Tik dėl šios priežasties Džonas praleido pro

asis įžeidimą. Džonas atkakliai laikėsi priešais, ir visai nesunkiai. Pirmiausia, pažadas buvo svarbus jam pačiam.

Antra, Džonas nė iš tolo nesiartindavo prie moters, kurią jausdavo galįs pamilti. Taip prarasti savitvardą... Vien nuo tokios minties oda šurpo. Džonas turėjo, ką prarasti, jis neleisų moteriai sugriauti to, dėl ko taip sunkiai dirbo.

Vorenas vis dar abejojo.

- Santuoka - tik vartai, mano drauge. Negali moteriai ant piršto užmauti žiedo ir tikėtis, kad ji nereikalaus romantiškų nesąmonių.

- Ir dar kaip galiu, - atšovė Džonas leidamas Hendriksui ištuštinti savo taurę. - Dėl to planas ir yra nuostabus. Vivė žino priežastį. Mes tiksliai aptarėme, kas bus. Ji valdo savo keksiukų verslą ir neturi laiko vaikinui, tuo labiau nuolatiniam vyrui. Aš nebūčiau prašęs tokios paslaugos, jei ji nebūtų geriausia mano draugė.

Draugė, kuri nenorės jokių gilesnių santykių. Štai esmė ir vienintelė priežastis, kodėl jų draugystė trunka taip ilgai. Jei būtų bent menkiausia tikimybė tarp jų įsiterpti jausmams, Džonas tučtuojau nutrauktų draugystę, kaip nutraukė su visomis kitomis moterimis, kurios

grasino uždėti pavadėlį jo širdžiai.

Hendriksas tiesiai iš šampano butelio išvarvino paskutinius lašus. Beveik bespalvės šviešiai rudos akys prisimerkė, ir jis susimąstęs pastatė tuščią butelį ant stalo.

- Jei ji tokia gera draugė, kodėl mes jos nepažįstame?

- Tikrai nežinai? Negi tau taip sudėtinga suprasti, kodėl laikau ją atokiau nuo vyrų, ketverius metus garsėjančių gebėjimu suvilioti net vienuolę?

Nusišiepęs Hendriksas mostelėjo galva į Voreną.

- Bet tam Ponui Padoriajam juk galima? Negi ir jam draudžiama su ja susipažinti?

Džonas gūžtelėjo.

- Supažindinsiu rytoj, per ceremoniją.

Kai bus neišvengiama. Negi tokiems žiopleliams kaip jo draugai paaiškinsi, kad Vivė ypatinga? Vos su ja susipažinęs Džonas susižavėjo saulėta merginos šypsena ir geraširdiskumu.

Mažą kepyklėlę netoli Kimų biuro, vadinamą *Keksiuku*, Džonui rekomendavo jo administratorė. Jis ten užsuko, ir dabar jaučiasi už tai dėkingas. Laukdamas stebėtina ilgoje eilėje Džonas pamatė iš vidinių patalpų įėjusią ru-

daplaukę merginą. Ji iškart patraukė jo dėmesį, bet kai išėjusi į gatvę ištiesė keksiuką vaikui, kuris prispaudęs nosytę prie lango spoksojo vidun jau geras penkiolika minučių, Džonas neatsispyrė jos neužkalbinęs.

Jau beveik metai, kaip jis vis užsuka nuostabiųjų citrininių keksiukų. Kartais Vivė sutinka išgerti su juo kavos kitoje kavinėje, kur jai nereikia pustekinei lėkti už prekystalio. Kartkartėmis sustojusi prie Kimų biuro pasikviečia Džoną pietų.

Tai paprasta, nereikli draugystė, kurią Džonas labai vertina, nes nekelia gilesnių jausmų pavojaus, o ir pati Vivė nesiekia daugiau. Jiedu nemiega kartu – tokių santykių jo draugai nesuvoktų.

Koks skirtumas?.. Ji esama padėtis tenkina. Vivė padarys jam paslaugą, o atsidėkodamas Džonas visą likusį gyvenimą teiks jai nemokamas konsultacijas ir patarimus verslo klausimais. Juk vis dėlto jis be niekieno pagalbos perkėlė *Kimų elektronikos* kompaniją į Amerikos rinką ir praėjusiais metais užaugino apyvartą iki 4,7 milijardo dolerių. Būtų kvaila, jei Vivė nepasinaudotų proga kada panorėjusi gauti jo išsamią konsultaciją, – Džonas mielai ją suteiktų.

Jam reikia įrašyti Vivės vardą į santuokos liudijimą ir tyliai gyventi, kol bus įgyvendintas senelio sumanymas sulieti kompanijas. Tada Vivė galės susigrąžinti vienišos keksiukų kepėjos statusą, o Džonas džiaugsis išvengęs pirmos santuokos.

Vorenas sako, kad ištekėjusi mergina užsimanys meilės ir romantikos. Visiška nesąmonė. Džonas nesuko galvos ir dėl priesaikos. Garbė – jo moralinis kompasas, kaip ir senelio. Meilė reiškia savitvardos praradimą. Gal kitas vyras ir galėtų tapti jos auka, bet ne Džonas. Jis niekada neišduos savo bičiulių ar prarasto draugo atminimo.

Reikia tik vesti moterį, kuri jam neįjunta jokių romantiškų jausmų.

Apie vestuves Vivjena Doson galvojo kokį tuziną kartų, bet niekada neįsivaizdavo tokio sūkurio pilve – tikro nervų ir *visiško mėšlo* kokteilio.

Jau po kelių minučių Džonas taps jos vyru, ir ją dabar tiesiog žudė klausimas *o kas, jei...*

Džonas Kimas paprašė jos tekėti. Džonas. Tas, dėl kurio Vivė visus metus nevaikščiojo į pasimatymus, nes kas gi kitas galėtų prilygti tobulybei? Niekas....